"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି, ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଭିନେତା ଅଟୁ, ଜଣଙ୍କର ପାର୍ଟ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ ରୁହାନୀ ଯୋଦ୍ଧା ବା କ୍ଷତ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଉପାୟ ମିଳିଯାଇଛି?

ଉତ୍ତର**:-** ହେ ରୁହାନୀ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନେ, ତୁମେ ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଥାଅ । ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ତେବେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ଓଲଟା-ସିଧା ଅର୍ଥାତ୍ ଫାଲତୁ ସଂକଳ୍ପଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିପାରିବ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଏହି ମିଠା ଉପାୟ ତୁମକୁ ମାୟାଜିତ୍ କରିଦେବ ।

ଗୀତ**:-** ଜିସ୍‌କା ସାଥୀ ହେ ଭଗବାନ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ରଚିତ କବିତା ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ କେହି କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ଗୀତ ଭଜନ ଆଦି ଗାଉଛନ୍ତି, ଭଗବାନଙ୍କର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ମହିମା ଆଦି କରିବାର ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ପିତାଙ୍କର କେବେହେଲେ ମହିମା ବା ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଏମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଇଏ ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଏ ସବୁ ହେଲା ବେହଦର କଥା । ତଥାପି ବି ସମସ୍ତେ ବେହଦର ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ମନେପକାଇ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ହେ ବାବା, ଏହାଙ୍କର ନାମ ଶିବବାବା ଅଟେ । ଯେପରି ଆମେମାନେ ଆତ୍ମା ସେହିପରି ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ଆତ୍ମା, ଯାହାଙ୍କୁ ସୁପ୍ରିମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ କୁହାଯାଉଛି, ତାଙ୍କର ଆମେ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ତାଙ୍କୁ ସୁପ୍ରିମ୍ ସୋଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ତାଙ୍କର ନିବାସସ୍ଥାନ କେଉଁଠି? ପରମଧାମରେ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ସେହିଠାରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଅଭିନେତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ନାଟକରେ ଅଭିନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁ□ୟରେ ଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପାର୍ଟ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦରମା ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମଧାମରେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ରହୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ପାର୍ଟଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ କମ୍ ହେଉ ବା ବେଶୀ ହେଉ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ଆତ୍ମିକ ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କିପରି ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିର୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପାର୍ଟ ଏକାଭଳି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏକାଭଳି ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ପାର୍ଟ ସେହିମାନଙ୍କର ଯେଉଁମାନେ ଶିବଙ୍କର ରୁଦ୍ରମାଳାର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ରହିଛନ୍ତି । ନାଟକରେ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭଲ ଅଭିନେତା ଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କେତେ ପ୍ରଶଂସା ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ବେହଦର ଡ୍ରାମା ବା ନାଟକ ଅଟେ । ଏହି ବେହଦର ଡ୍ରାମାରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଭିନେତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଭିନେତା, ରଚୟିତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ, ସେମାନେ ସବୁହେଲେ ହଦର ଅଭିନେତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଆଦି ଆଦି । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସୀମିତ ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ବାସ୍ତବରେ ପାର୍ଟ ଆତ୍ମା କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ କାରଣରୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟର ଏହିଭଳି ପାର୍ଟ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସାରା ପାର୍ଟ ଆତ୍ମାର । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଥା'ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ କଳିଯୁଗରେ ତ' ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ବି ନୁହଁନ୍ତି କି ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେଉଛ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ।

ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ସ୍□ତନ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମାର ପରିଚୟ ପାଇ ସାରିଛ ଯେ, ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଭିନେତା ଅଟୁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି ଯାହାକି ଜଣଙ୍କର ପାର୍ଟ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ରହିଛି । ଏମିତି ତ ଯେଉଁ ସବୁ ନାଟକ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ପାର୍ଟ କରିଥାଏ । ଭଲ ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ନେଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ କହିଥାଏ ମୁଁ ଗଭର୍ଣ୍ଣର (ରାଜ୍ୟପାଳ) ଅଟେ, ଅମୁକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏମାନେ କେହି ବି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ନୁହଁନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବୁଝିବେ ଯେ, ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବି । କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସେଠାରେ କେହି ବି ଜାଣି ନ ଥା'ନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ସବୁକିଛି ଜାଣିଛ । ଶୁଦ୍ର ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଉତ୍ତମ ଅଟ । ତେବେ ଏତେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କେଉଁଠୁ ଆସିବେ ଯେଉଁମାନେ କି ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଜା ହେବେ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଲେ, ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିଲେ ସେମାନେ ପ୍ରଜା ହୋଇଗଲେ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରାଜାଙ୍କର ବହୁତ ପ୍ରଜା ଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ପ୍ରଜା ତିଆରି କରୁଛ । କେହି କେହି ତ' ପ୍ରଦର୍ଶନୀ, ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଆଦିରୁ ବୁଝି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯୋଗ ମଧ୍ୟ

କରନ୍ତି । ଏବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସିବେ । ପ୍ରଜା ବି ବାହାରି ଆସିବେ ପୁଣି ସାହୁକାର, ରାଜା-ରାଣୀ, ଗରିବ, ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ସବୁ ପ୍ରକାରର ବାହାରିବେ । ରାଜକୁମାର ରାଜକୁମାରୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ତ୍ରେତାଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ରଚନା ହେବେ । କେବଳ ୮ ବା ୧୦୮ ତ ହେବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ରଚନା ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସେବା କରିଚାଲିଛ । ଏହା ମଧ୍ୟ କିଛି ନୂଆ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ସବ ଆଦି ପାଳନ କରୁଛ, ତାହା ମଧ୍ୟ କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଅନେକଥର କରିଛ, ପୁନର୍ବାର ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଧନ୍ଦା ହିଁ କରିବ, ଆଉ କ'ଣ କରିବ! ବାବା ମଧ୍ୟ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ । ତେବେ କ୍ରମାନ୍□ୟ ତ' ସବୁକଥାରେ ରହିଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଯିଏ ଭଲ ଭାଷଣ କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ କୁହନ୍ତି ଇଏ ଭଲ ଭାଷଣ କରିଲେ । ଅନ୍ୟର ଭାଷଣ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ କହିବେ ଯିଏ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଉଥିଲେ ସିଏ ଭଲ ବୁଝାଉଥିଲେ । ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ତାଙ୍କଠାରୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତେବେ କହିବେ ଇଏ ତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ, ମୁଁ କିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଗକୁ ବଢିବି । ବୁଦ୍ଧିମାନ ପିଲା ହୋଇଥିଲେ ଭାଷଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ହାତ ଉଠାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ସବୁ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ, ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମେମାନେ ମେଲ୍ ଟ୍ରେନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଦେଶବାହକ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ମମ୍ମା ସ୍ପେଶାଲ୍ ମେଲ୍ ଟ୍ରେନ୍ ଥିଲେ । ବାବାଙ୍କ ବିଷୟରେ ତ' ଜଣାପଡିବ ନାହିଁ କାରଣ ଦୁଇଜଣଯାକ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ କିଏ କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ସର୍ବଦା ମନେକର ଯେ ଶିବବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଉଭୟ ଜାଣିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶିବବାବା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଟନ୍ତି । ବାହାରେ ବାହାରେ କହୁଛନ୍ତି ଇଏ ତ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ମହିମା ଶୁଣି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢ଼ି ଉଚ୍ଚପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ ତେବେ ତା'ର ବାପା ଭାବିଥାଆନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପିଲାଟି ବହୁତ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କରିବ । ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମାବାବା) ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଅମୁକ ସନ୍ତାନଟି ଏହି ରୁହାନୀ ସେବାରେ ହୁସିଆର ଅଟେ । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ଭାଷଣ କରିବା, କାହାକୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେବା, ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବା । ବାବା ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇଥିଲେ ଜଣଙ୍କର ୫ଟି ପୁଅ ଥିଲେ, କେହି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ତୁମର କେତୋଟି ପୁଅ, ସିଏ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମୋର ୨ଟି ପୁଅ । ସିଏ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମର ତ' ୫ ପୁଅ! ସିଏ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ସୁପୁତ୍ର ମାତ୍ର ଦୁଇଜଣ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଛନ୍ତି । ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା କହିବେ ଏହି ଡାକ୍ତର ନିର୍ମଳା କନ୍ୟାଟି ବହୁତ ଭଲ । ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲାଇଦେଲା । ଏହା ହିଁ ଭାରତର ସେବା । ତୁମେମାନେ ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗ କରୁଛ । ରାବଣ ଏହି ଭାରତକୁ ନର୍କରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଛି । କେବଳ ଜଣେ ସୀତା ରାବଣର ବନ୍ଦୀଶାଳାରେ ନ ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସବୁ ସୀତାମାନେ ରାବଣର ବନ୍ଦୀଶାଳାରେ ଥିଲ । ବାକି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସବୁ ମନଗଢ଼ା କଥା ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହାକିଛି ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛି ତାହାର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ନିଜେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ନିଜେ ହିଁ ପୂଜାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୂଜାରୀରୁ ପୂଜ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ପୁଣି କଳିଯୁଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ରାମରାଜ୍ୟ ତ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀମାନଙ୍କର ଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ରୁହାନୀ କ୍ଷତ୍ରିୟ (ଯୋଦ୍ଧା) ଅଟ । ଯେଉଁମାନେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତ୍ରିୟ କୁହାଯାଏ । ତୁମେମାନେ ହେଲ ଆତ୍ମିକ କ୍ଷତ୍ରିୟ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ବାହୁବଳର କ୍ଷତ୍ରିୟ । ପୂର୍ବରୁ ବାହୁଦ୍□ାରା ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ ହେଉଥିଲା । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼େଇ କରି ବିଜୟୀ ହେଉଥିଲେ । ଏବେ ତ' ଦେଖ ବୋମା ଆଦି ତିଆରି ହୋଇଗଲାଣି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତ୍ରିୟ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତ୍ରିୟ । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେଉଛ । ତୁମେମାନେ ହେଲ ଆତ୍ମିକ କ୍ଷତ୍ରିୟ । ରୁହ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ହିଁ ଏହି ଶରୀରର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସବୁ କିଛି କରୁଛି । ଆତ୍ମାକୁ ବାବା ଆସି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମକୁ ମାୟା ଗ୍ରାସ କରିବ ନାହିଁ । ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମର ଓଲଟା-ସିଧା ସଂକଳ୍ପ ଆସିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ମନ ମଧ୍ୟ ଖୁସିରେ ରହିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ବାବା ଆପଣ କେତେ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା କହୁଛି - ବାବା । ବାବା ମଧ୍ୟ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମର ପିତା ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବାକୁ ଆସିଛି । ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପି ଓଲଟା ବୃକ୍ଷ । ଏହା ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଅଟେ, ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ବିରାଟ ଲୀଳା । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ବୀଜରୂପ ଅଟେ । ମୋତେ ସମସ୍ତେ ମନେପକାଉଛନ୍ତି । କିଏ କେଉଁ ଧର୍ମର ତ' କିଏ ଆଉ କେଉଁ ଧର୍ମର । ସମସ୍ତେ ସମୟ ଅନୁସାରେ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି । କୁହାଯାଏ ଯେ ଅମୁକ ଏହି ଧର୍ମସ୍ଥାପକ ବା ପୈଗମ୍ବର ଅର୍ଥାତ୍ ବାର୍ତ୍ତାବହକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେଠାରୁ କେହି ବି ପଠାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ସବୁର ଡ୍ରାମାନୁସାରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ବାବା କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଧର୍ମ ଏବଂ ରାଜଧାନୀ ଉଭୟର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏବେ ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗ । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ବିନାଶର ଜ୍□ାଳା ପ୍ରଜ୍□ଳିତ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ସେମାନେ ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲ ନା । ତୁମ ପରେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ବଂଶ ସବୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସମସ୍ତେ ତ

ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ୍ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦିପିତା । ବଂଶାବଳୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ହେଲେ ବ୍ରହ୍ମା ଯିଏକି ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁଣି ତାଙ୍କଠାରୁ ବଂଶାବଳୀ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । କୁହାଯାଏ ଭଗବାନ ସୃଷ୍ଟି କିପରି ରଚନା କରନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସୃଷ୍ଟି ତ’ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟିର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପତିତ ହୋଇଯା’ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଥା’ନ୍ତି । ସେ ହିଁ ଆସି ଏହି ଦୁଃଖୀ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପୁଣି ସୁଖୀ କରିଥା’ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଡାକିଥା’ନ୍ତି ବାବା ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଆସ । ନାମ ମଧ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି ହରିଦ୍□ାର । ହରିଦ୍□ାର ଅର୍ଥାତ୍ ହରିଙ୍କର ଦ୍□ାର । ସେଠାରେ ଗଙ୍ଗା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ଗଙ୍ଗାରେ ସ୍ନାନ କଲେ, ହରିଙ୍କର ଦ୍□ାରକୁ ଚାଲିଯିବୁ । କିନ୍ତୁ ହରିଙ୍କର ଦ୍□ାର କେଉଁଠି ଅଛି? ସେମାନେ ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ହରି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ହରିଙ୍କର ଦ୍□ାର ତ’ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି । ଯିଏ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା-ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପିତାଙ୍କର ଏବଂ ଘରର ପରିଚୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ମିଳିଛି । ବାବାଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଟିକିଏ ଉପରେ ରହିଛି । ମାଳାରେ ଫୁଲ ସବୁଠାରୁ ଉପରେ ଥାଏ ତା’ପରେ ଯୁଗଳଦାନା । ତା’ପରେ ପୁଣି ରହିଥାଏ ବୈଜୟନ୍ତି ମାଳା ଯାହାକି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳା । ଯେଉଁମାନେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଗଳାର ହାର ହୋଇଥା’ନ୍ତି ସେହି ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀରେ ରାଜତ୍□ କରିଥା’ନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମାଳା ନ ଥାଏ । କାରଣ ସେମାନେ ବାରମ୍ବାର ତଳକୁ ଖସିଯାଇଥା’ନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ତ ରହିବେ ନା । ଆଜି ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି କାଲି ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିଯାଇଥାଏ, ଗ୍ରହଚାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟାର ପ୍ରଭାବରେ ଆସି ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଢିଲା ହୋଇଯା’ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ସନ୍ତାନ ହୁଅନ୍ତି, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଶୁଣନ୍ତି, ଅନ୍ୟକୁ କୁହନ୍ତି, ଧ୍ୟାନରେ ଯାଆନ୍ତି, ମାଳାରେ ମଧ୍ୟ ଗୁନ୍ଥା ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି... ପୁଣି ଏକଦମ୍ ଭାଗନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ଚଣ୍ଡାଳ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମାଳା କିପରି ହେବ? ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମାଳା ହୁଏ ନାହିଁ । ଭକ୍ତମାଳାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲେ ମୀରା ଏବଂ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲେ ନାରଦ । ଏହା ହେଲା ରୁଦ୍ରମାଳା । ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ହିଁ ଆସି ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦେଇଥା’ନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲୁ, ଏବେ ନର୍କରେ ଅଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ନର୍କକୁ ଲାତ ମାରି ସ୍□ର୍ଗର ରାଜପଦ ନିଅ, ଯାହାକୁ କି ରାବଣ ଛଡାଇନେଇଛି । ଏକଥା ତ ବାବା ହିଁ ଆସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ଏହିସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର, ତୀର୍ଥ ଆଦିକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି ନା । ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର.... ଏ କଥା ଆତ୍ମା ହିଁ କହିଥାଏ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କ’ଣ ଥିଲା? ନିଶ୍ଚୟ କଳିଯୁଗର ଶେଷ ସମୟ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସଂଗମଯୁଗ ହୋଇଥିବ ପୁଣି ଏବେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ (ଭଗବାନଙ୍କୁ) ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା କୁହାଯାଏ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ମିଳିଲା? ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଲା । ତେବେ ଏହି ବର୍ସା ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ତୁମେ କାହାକୁ ବି ପଚାରିପାରିବ ଯେ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । ସେମାନେ ତାହା କିପରି ପାଇଥିଲେ? କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଦାଦା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନ ଥିଲି । ପୂଜା କରୁଥିଲି କିନ୍ତୁ ଜାଣି ନ ଥିଲି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସିଏ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ହିଁ ରାଜଯୋଗର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । କେବଳ ଗୀତା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ରାଜଯୋଗର କଥା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ଭଗବାନ ହିଁ ଆସି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତର ମୁଖ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ହେଲା ଗୀତା । କିନ୍ତୁ ଗୀତା କେବେ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସିଥାଏ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ରାଜ୍ୟ ଦେଇଥିଲି ସେମାନେ ରାଜ୍ୟ ହରାଇ ପୁଣି ତମୋପ୍ରଧାନ, ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଏ ସବୁ ଭାରତର ହିଁ କାହାଣୀ ଅଟେ । ଭାରତ ହିଁ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି । ଆଉ ସବୁ ଧର୍ମ ତ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଦେବୀ ଦେବତା ଥିଲ, ତୁମେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣି ନାହିଁ, ହେ ଭାରତବାସୀମାନେ - ବାବା ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସିଥା’ନ୍ତି । ଯଦି ଆରମ୍ଭରୁ ଆସିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ କିପରି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତେ! ସେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ହିଁ ହୋଇ ନ ଥାଏ ତେଣୁ ବୁଝାଇବେ କିପରି । ସେଠାରେ ତ ଜ୍ଞାନର ଦରକାର ହିଁ ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ବାବା ଏବେ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ହିଁ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । କାରଣ ସିଏ ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶେଷ ସମୟରେ ହିଁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ଆଦି ସମୟରେ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ଶୁଣାଇବେ! ଏ ସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । ଭଗବାନୁବାଚ - ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ଏହି ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଣ୍ଡବ ସରକାରଙ୍କର ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗ - ଯାଦବ, କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏମାନଙ୍କୁ ତିନୋଟି ସେନା ରୂପରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯାଦବ, କୌରବମାନଙ୍କର ବିନାଶ ସମୟରେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ପରସ୍ପରକୁ ଗାଳି ଦେଇଚାଲିଥା’ନ୍ତି । ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ନାହିଁ । କହି ଦେଉଛନ୍ତି, କୁକୁର ବିରାଡି ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ପରମାତ୍ମା ଅଛନ୍ତି । ବାକି ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ପ୍ରୀତ ବୁଦ୍ଧି ଥିଲା । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ସାଥୀ ସ୍□ୟଂ ପରମାତ୍ମା ଥିଲେ । ପାଣ୍ଡବ ଅର୍ଥାତ୍ ରୁହାନୀ ପଣ୍ଡା (ଆତ୍ମିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ) । ସେମାନେ ହେଲେ

ଶରୀରର ପଣ୍ଡା । ତୁମେ ହେଉଛ ଆତ୍ମାର ପଣ୍ଡା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ଏହି ବେହଦ ନାଟକରେ ହିରୋ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିନେତାଙ୍କର ପାର୍ଟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ କାହାର ପାର୍ଟକୁ ଦେଖି ଈର୍ଷା କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ସକାଳୁ-ସକାଳୁ, ଅମୃତବେଳାରୁ ଉଠି ନିଜେ ନିଜ ସହିତ କଥା ହୁଅ, ଅଭ୍ୟାସ କର ଯେ - ମୁଁ ଏହି ଶରୀରର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ଅଟେ, ବାବା ଆପଣ କେତେ ମିଠା, ଆପଣ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ବରଦାନ**:-** ବାବାଙ୍କର ସଂସ୍କାରଗୁଡିକୁ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂସ୍କାର ରୂପରେ ଜମା କରୁଥିବା ବ୍ୟର୍ଥ ବା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକରୁ ମୁକ୍ତ ଭବ ।

କୌଣସି ବି ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେହ ଅଭିମାନ ସହିତ ରହିଛି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ସ୍□ରୂପର ସଂସ୍କାର ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଥିବ । ବାବା ଯେପରି ସର୍ବଦା ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ, ପରୋପକାରୀ, ଦୟାଶୀଳ ଏବଂ ବରଦାତା ଅଟନ୍ତି... ସେହିଭଳି ତୁମମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସ୍□ାଭାବିକ ହୋଇଯାଉ । ତେବେ ସଂସ୍କାରରେ ପରିଣତ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ, କର୍ମ ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା, କାହିଁକିନା ଜୀବନରେ ସଂସ୍କାର ଏକ ଚାବୀ ସଦୃଶ ଅଟେ ଯାହାଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ସ୍□ତଃ ହିଁ ସେହିଭଳି ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଥାଏ, ଆଉ ମେହନତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହି ନିଜର ରଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଦ୍□ାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସଚ୍ଚା ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍□ାସର ବିଶେଷତା ଦ୍□ାରା ସଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।

ବାବା ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍□ର କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିଛନ୍ତି, ଅନେକ ବୃକ୍ଷର ଶାଖାଗୁଡିକ ଏବେ ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦନର ବୃକ୍ଷ ପାଲଟିଯାଇଛି । ଲୋକମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି - ଦୁଇ ଚାରିଜଣ ମାତା ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସାରା ବିଶ୍□ରେ ଏକତା ସ୍ଥାପନ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟ, ତୁମମାନଙ୍କର ଏହିଭଳି ପାରସ୍ପରିକ ଏକତା ହିଁ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିବ ।